

Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 Stockholm

En effektivare arbetslöshetsförsäkring

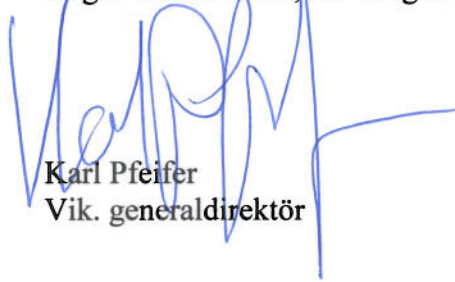
Arbetsgivarverket har anmodats att lämna skriftliga synpunkter på förslagen i promemorian "En effektivare arbetslöshetsförsäkring" (Ds 2007:47).

I promemorian föreslås att arbetslöshetskassorna som varje kalendermånad betalat en förhöjd finansieringsavgift i stället får betala en arbetslöshetsavgift till staten. Denna avgift ska motsvara 33 procent av den inkomstrelaterade arbetslöshetsersättning som kassan har betalat ut under månaden. Tanken är att avgiften ska ges en koppling till de enskilda a-kassorna och deras medlemmars arbetslöshet. De fackliga organisationerna ges därmed incitament att hålla igen i löneförhandlingarna eftersom alltför höga löner skulle leda till högre arbetslöshet och därmed en högre avgift för a-kassans medlemmar. Arbetsgivarverket anser att en sådan koppling är bra, men huvudsakligen av det skälet att a-kasseersättningen inom ett område inte bör kunna överutnyttjas på utomståendes bekostnad utan i stället får ett större försäkringsmässigt inslag. Arbetsgivarverket vill påpeka att den tänkta kopplingen till lönebildningen blir effektiv endast om löneförhandlingarna sker så att det finns en direkt beslutskoppling till den enskilda a-kassan. De enskilda kassorna är dock sällan organiserade på de avtalsnivåer där lönen sätts. Lokal lönebildning, centrala avtal med sifferlösa slutstationer och lönesättning i samtal mellan arbetsgivare och enskilda arbetstagare har blivit allt vanligare i Sverige. Staten är den sektor som har störst inslag av sifferlösa centrala avtal och lönesättning genom överenskommelse mellan chef och arbetstagare. För utfallet av förhandlingar och överenskommelser om löner mellan arbetsgivare och arbetstagare under sådana institutionella förhållanden är det svårt att se någon mekanism som verkar från finansieringen av a-kasseersättningen. För aktörerna är incitamenten relativt svaga att beakta vad som händer med arbetslösheten på det egna a-kasseområdet.

Vidare föreslås att karensvillkoret i arbetslöshetsförsäkringen utökas från fem till sju dagar. Arbetsgivarverket tillstyrker förslaget eftersom en förlängd karensperiod med största sannolikhet ökar incitamenten att undvika de kortare arbetslöshetsperioderna och stärker arbetslinjen. Dessutom bör ett sådant system minska kostnaderna och antalet ärenden hos a-kassorna. Inte minst leder stordriftsfördelar i a-kassornas administration, där höga initiala kostnader gör att marginalkostnaden för en arbetslös avtar med arbetslöshets längd, till att kostnaderna minskar. Förhoppningsvis leder a-kassornas minskade kostnader till att statsbidragen kan minskas och att därmed den arbetsmarknadsavgift som arbetsgivaren betalar för ändamålet på sikt också kan minskas.

Arbetsgivarverket avstår från att ha några synpunkter på promemorians övriga förslag.

Beslut i detta ärende har fattats av vikarierande generaldirektör Karl Pfeifer. Vid den slutliga handläggningen deltog vikarierande enhetschef Per Stengård och ekonom Roger Vilhelmsson, föredragande.

Karl Pfeifer
Vik. generaldirektör

Roger Vilhelmsson
Ekonom